

Паламарчуки з вулиці Рощинських виростили гарний сад і створили квітниковий диво-острів

Сім'ю Паламарчуків, котра проживає в Костополі по вулиці Рощинських, 12, знає і шанує сотні людей нашого міста.

Її господар, Сава Никонович, багато років працював у органах правопорядку й сумлінно оберігав спокій громадян. Господиня, Ганна Йосипівна, чотири десятиліття трудилася на освітянській ниві: у загальноосвітній школі №4 викладала уроки малювання і трудового навчання у дівчат, була керівником шкільного музею бойової слави, завідуючою шкільним інтернатом. Її працю відзначено почесним знаком «Відмінник народної освіти». І хоча ці люди уже давно на заслуженому відпочинку, їхня життєва активність не згасає і донині

Сава Никонович виростив біля хати гарний сад, який щороку радує господарів рум'яними яблуками та грушами, соковитими вишнями і смачними сливами. З винограду, який не один десяток років плодоносить рясними гронами, вмілий хазяїн готує запашне вино, яким завжди радо пригощає своїх гостей. А дбайливі руки господині створили справжній квітниковий диво-острів, який розкинувся по всьому обійсті Паламарчуків. Від ранньої весни й до пізньої осені тут буяють різнокольоровими барвами підсніжники, примули, крокуси, нарциси, тюльпани, матіоли, петунія, ромашки, майори, лілії, троянди, кларкія, глідолуси, флокси, чорнобривці, айстри, брухманія, жоржини, хризантеми та багато інших квітів. А в хатніх кімнатах, на підвіконнях, квітують герань, орхідеї.

- Квіти - моя радість, моя любов і моє щастя, - щиро зізнається Ганна Паламарчук. - Цю любов я успадкувала від своєї мами Анастасії. Коли мені було чотирнадцять років, мама залишила цей світ. Проте, завдяки квітам, вона щодня присутня у моєму житті. Ось ці троянди (Ганна Йосипівна бережно гладить рукою високий трояндовий кущ), посаджені ще маминими руками більше семидесяти років тому. Коли я вийшла заміж, то щоразу викопувала їх і перевозила туди, де доводилося жити. Росли вони біля нашої хати і в Ясноборі, і в Пенькові. А як побудувалися в Костополі, знову викопала мамині троянди і посадила біля входу в будинок.

А ось ці, красуня ночі (показує на червоні квіти, що ростуть у горщичку), подаровані моєю хресною Марією в день нашого весілля, яке відбулося у травні 1958-го року. Вони також мені дуже дорогі і милі. Я з квітами, як з людьми розмовляю. І радію їм, як людям. Не шкодую квітів нікому, мабуть тому вони в нас й ведуться.

Зауважу, що квіти, вирощені руками Ганни Йосипівної, ростуть не лише в багатьох місцях Костополя, а навіть в далекій Америці. У Сполучених Штатах, в місті Неварк (штат Делаверсі), проживає їхній син Віталій. Він професор медицини, займається науковою діяльністю та читає лекції в медичному університеті. Щоразу, коли Ганна Йосипівна із Савою Никоновичем їдуть в гості до сина, то неодмінно разом з іншими гостинцями везуть за океан саджанці квітів, які є найбажанішим дарунком для Віталія. Віталій Савович, як і його батьки, посадив біля свого дому в Неварку розкішний сад та квітник. Американцям, з якими спілкується, розповідає, що є така держава Україна, де живуть дуже працьовиті люди, котрі вміють вирощувати хліб та плекати сади і квіти.

Сполучені Штати Америки - не єдиний куточок світу, де творіння нашої вмілої землячки розповіли людям про Україну та її талановитий народ. У 2001 році Ганні Паламарчук, завдяки власній кмітливості вдалося стати учасницею популярної телегри «Поле чудес», яка транслювалася в багатьох країнах Європи. Даруючи телеведучому

власноручно вишиту українську сорочку, козацьку папаху, штанишаровари, гетьманську булаву та інші українські символи, ця жінка в телеэфірі розповіла мільйонам людей планети про споконвічні українські традиції та цінності. А маленька внучка Надійка, яка разом з нею побувала на телепередачі, заспівала пісню «Україно моя, рідний краю, усім серцем тебе я кохаю».

У свій час Ганна Йосипівна Паламарчук, працюючи вчителькою трудового навчання, прищеплювала ученицям міської школи №4 вміння вишивати, в'язати, кувати та навчала іншим премудростям, які знадобляться майбутнім господиням у дорослому житті. Неодноразово була класним керівником, комусь, можливо, видавалася занадто суворою, зате - справедливою. Мабуть саме тому сьогодні її вихованці, котрі вже мають своїх дітей та внуків, дякують своїй мудрій наставниці за добрі життєві уроки.

Сьогодні Сава Никонович і Ганна Йосипівна Паламарчуки дякують Богу за те, що послав їм хороших дітей. Крім уже згаданого Віталія, є ще менший син Олег, котрий працює начальником охорони приватної фірми «Явір-2000». Сини дуже шанують своїх батьків, піклуються про їх здоров'я. Шанують Паламарчуків і всі, хто їх знає. Це примножує сили цих порядних і добрих людей, котрі дуже люблять своє місто і пишаються тим, що є українцями.

Олександр НИКОНЧУК